

საქმე # 200100118002705714
#1/308-18 (№-----)

თელავის რაიონული სასამართლო
გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი
საქართველოს სახელით

29 ნოემბერი 2018 წელი

თელავი

თელავის რაიონული სასამართლოს
მოსამართლე ზვიად შარაძემ
თინათინ ფეიქრიშვილის მდივნობით,

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ე-----ი

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - ე-----ი - დაბადებული 1-----,
საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, ნასამართლობის მქონე, მცხოვრები: თ-----.

კვალიფიკაცია: საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ და „გ“ ქვეპუნქტებით, საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ორი ეპიზოდი).

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 18 ოქტომბერს, დაახლოებით 07:50 საათზე, ქ. თელავში, რ-----
-----, თავის საცხოვრებელ სახლში, ოჯახური ძალადობისთვის ნასამართლევა
ე-----მა, თავის დედას - თ-----ს მიაყენა სიტყვიერი და
ფიზიკური შეურაცხყოფა, კერძოდ ჯერ ხელები ამოუტრიალა, ხოლო შემდეგ
ყელში წაუჭირა ხელი, რის შედეგადაც თ-----მა განიცადა ფიზიკური
ტკივილი და მიიღო ჯანმრთელობის მსუბუქი ხარისხის დაზიანება მის

მოუშლელად.

1.2. 2018 წლის 12 თებერვლიდან 18 ოქტომბრის ჩათვლით, ქ. თელავში, რ-----
-----, თავის საცხოვრებელ სახლში, ოჯახური ძალადობისთვის ნასამართლევი ე-----
-----ი სისტემატურ შეურაცხყოფას აყენებდა თავის დედას - თ-----
სა და თავის დას ნ-----ეს, ასევე ახდენდა მათ დამცირებას, რის შედეგადაც
ისინი განიცდიდნენ ტანჯვას.

1.3. 2018 წლის 12 თებერვლიდან 18 ოქტომბრის ჩათვლით, ქ. თელავში, რ-----
-----, თავის საცხოვრებელ სახლში, ე-----ი, თავის დედას - თ-----
---ს სისტემატურად ემოქრებოდა სიცოცხლის მოსპობით რა დროსაც თ-----
---ს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

1.4. 2018 წლის 18 ოქტომბრს, დაახლოებით 07:50 საათზე, ქ. თელავში, რ-----
-----, თავის საცხოვრებელ სახლში, ე-----მა, თავისი დის - ნ-----
ის მიმართ განხორციელა სიცოცხლის მოსპობის მუქარა რა დროსაც ნ-----
ეს გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა და სამართლებრივი შეფასება:

სასამართლომ მხარეთა უშუალო მონაწილეობით განიხილა საქმე და მივიდა იმ
დასკვნამდე, რომ სახეზეა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ, შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა (მოწმეთა ჩვენებები; დაზარალებულის ჩვენება; სასამართლო-
სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა, თელავის რაიონული სასამართლოს 2017 წლის
30 ოქტომბრის განაჩენი და სხვ.) ერთობლიობა ე-----ის დამნაშავედ
ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის.

სასამართლო სხდომაზე მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა, ვინაიდან ისინი
მხარეებს არ გაუხდიათ სადავოდ და საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის "დ"
პუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა.

სასამართლო ასევე იხმობს, 2011 წლის 11 მაისის ევროპის საბჭოს კონვენციას
(სტამბულის კონვენცია) ქალთა მიმართ ძალადობისა და ოჯახში ძალადობის
პრევენციისა და აღკვეთის შესახებ. საქართველომ აღნიშნულ კონვენციას ხელი
მოაწერა 2014 წლის 19 ივნისს და ძალაში შევიდა 2017 წლის 1 სექტემბერს.
აღნიშნული კონვენციის 55-ე მუხლის თანახმად, კონვენციის ხელმომწერი
სახელმწიფოები უზრუნველყოფენ ამ კონვენციის 35-ე (ფიზიკური ძალადობა), 36-
ე, 37-ე, 38-ე და 39-ე მუხლების შესაბამისად, დადგენილი დანაშაულის გამოძიება
ან სისხლისსამართლებრივი დევნა არ იყოს მთლიანად დამოკიდებული
მსხვერპლის მიერ შეტანილ განცხადებაზე ან საჩივარზე, თუ დანაშაული
მთლიანად ან ნაწილობრივ მხარის ტერიტორიაზე იყო ჩადენილი და რომ
სასამართლო პროცესი გაგრძელდეს მაშინაც კი, თუ მსხვერპლი გამოიტანს
განცხადებას ან საჩივარს.

ამდენად, ერთმანეთთან შეთანხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ ე-----მა ჩაიდინა **ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ სისტემატური შეურაცხყოფა, რამაც გამოიწვია ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, ჩადენილი ორი ან მეტი პირის მიმართ, არაერთგზის დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ და „გ“ ქვეპუნქტებით, ოჯახის წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია საქართველოს სსკ-ის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, არაერთგზის, დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით, ოჯახის წევრის მიმართ სიცოცხლის მოსპობის მუქარა, როდესაც იმას, ვისაც ემუქრებიან, გაუჩნდა მუქარის განხორციელების საფუძვლიანი შიში** დანაშაული გათვალისწინებული საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ორი ეპიზოდი).

3. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

ე-----ს პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებები არ გააჩნია, ხოლო დამამძიმებელი გარემოება (მუქარის ნაწილში) არის ის, რომ იგი წარსულში ნასამართლევია განზრახი დანაშაულის ჩადენისათვის.

4. სასჯელის გამოყენების დასაბუთება:

სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლო ითვალისწინებს ბრალდებულ ე-----ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ და დამამძიმებელ გარემოებებს, დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, დამნაშავის პიროვნებას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, ე-----ს უნდა შეეფარდოს სასჯელის ისეთი სახე და ზომა, რაც ხელს შეუწყობს სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოციალიზაციას.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 225-ე, 258-260-ე, 268-269-ე, 271-274-ე, 277-279-ე, 292-293-ე მუხლებით,

და ა დ გ ი ნ ა:

ე-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-

2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით, საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით, საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით (ორი ეპიზოდი) გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს:

საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის - თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ე“ და „ზ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის - თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (პირველი ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 11¹-151-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის (მეორე ეპიზოდი) - თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით;

საქართველოს სსკ-ის 59-ე მუხლის საფუძველზე უფრო მკაცრმა სასჯელმა შთანთქმოს ნაკლებად მკაცრი სასჯელი და საბოლოოდ დანაშაულთა ერთობლიობით ე-----ს სასჯელის სახედ და ზომად დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 2 (ორი) წლისა და 6 (ექვსი) თვის ვადით.

ე-----ს სასჯელის მოხდის ვადის ათვლა დაეწყოს ფაქტობრივი დაკავების მომენტიდან - 2018 წლის 18 ოქტომბრიდან.

საქმეზე ამოღებული საფერფლე დაუბრუნდეს მის კანონიერ მფლობელს საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თელავის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

ზვიად შარაძე